

[Nørlund.]

Ved første Behandling sagde jeg til den højtærede Undervisningsminister, at man havde Indtryk af, at han forsvarede sit Lovforslag som en Skælm, og det tog han mig meget ilde op, men jeg synes, hans Handlinger har givet mig Ret. Det er et meget svagt Halmstraa, han har laaset Ladeporten i med, og han har meget hurtigt givet efter for den Tendens, der — ganske aabenbart repræsenteret af Mindretallet i dette Ting — har været til at forhale hele denne Sag.

Jeg vil gerne sige, at efter min Opfattelse er det en meget farlig Vej, man her slaar ind paa. Denne Sag er gennemdrøftet meget grundigt, og man har Gang paa Gang haft en berettiget Formodning om, at der vilde komme en snarlig Klaring af Sagen. Ved Behandlingen af den foreløbige Lov i December satte man, ganske vist efter et vist Pres paa den høje Regering, Fristen til den 1. April. Regeringen fremsatte saa det nye Forslag til Ordning af Skoleforholdene i Sønderjylland til at træde i Kraft fra 1. April, men fremsatte, hvad jeg allerede har paapeget Besynderligheden af, samtidig Forslag om, at den midlertidige Ordning kun skulde løbe videre til 1. Juli. Nu kommer Regeringen selv med Forslag om, at den midlertidige Ordning skal løbe videre til 1. November. Naar dertil kommer, hvad jeg ogsaa havde Lejlighed til at nævne ved første Behandling, den bekendte Stilling, som de højeste Grene af Undervisningsministeriets Administration tager til denne Sag, og ydermere den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Erik Appel kom med, maa man gøre sig klart, at den Løsning, man her er inde paa, kun kan medvirke til at skabe Uro om dette Spørgsmaal.

Jeg vil gerne fremhæve saa klart som overhovedet muligt, at det er en Politik uden Holdning og Linie, og at den er farlig og uværdig i dette Spørgsmaal. Den eneste Maade at løse dette Spørgsmaal paa er en klar Afgørelse, en klar Afgørelse er det eneste, der kan holde, og det er derudfra man maa tage sin Stilling. Efter vor Opfattelse er selve Stillingen i Sagen temmelig klar, dels i Kraft af det overvældende Flertal, der var i Kommissionen, men dels, og det er det, der spiller den største Rolle for os, den næsten fuldstændige Enighed, der er om denne Sag i den sønderjyske Befolkning,

og den har jo ogsaa givet sig Udtryk her paa Tinge.

Jeg fatter ikke den Maade, hvorpaa man tager paa dette sidste. Det er dog det, der først og fremmest maa spille ind ved Bedømmelse af denne Sag. Derfor vil jeg saa indtrængende, som det er muligt, opfordre til, at vi for den danske Rigsdags egen Anseelses Skyld i den sønderjyske Befolkning vedtager det Forslag, som Regeringen oprindeligt stillede, og forkaster det Ændringsforslag, der her er stillet. Det er nødvendigt for os.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister og hans Parti, fordi de har vist et Hensyn til de Synspunkter, der er ført frem, og som jeg fandt meget rigtige, nemlig at der maatte gives en rimelig Frist, før man gaar over i en Nyordning. En saadan Frist til at overveje Tingene nøjere er efter min Mening givet Rigsdagen nu, hvad ogsaa Rigsdagen har et rimeligt Krav paa. Kan man, før Fristen udløber med Udgangen af Oktober Maaned, naa et Resultat med Hensyn til en varig Ordning, er det meget ønskeligt. Jeg vil gerne yde min Medvirkning til, at vi til sidst, naar den endelige Ordning skal vedtages, kunde staa samlet i den danske Rigsdag. Det vilde tjene dette vigtige Spørgsmaal meget.

Jeg anbefaler den Indstilling, der foreligger fra Flertallet, og det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet.

Stærmosen: Vi kan i vor Gruppe ikke forstaa det Standpunkt, som Flertallet i Udvalget har taget. Det ligger jo saadan, at den højtærede Undervisningsministers Forslag fremkom i Overensstemmelse med de Synspunkter, som Flertallet i Skolekommissionen havde gjort sig til Talsmand for, og det er desuden saadan, at det Standpunkt, som nu Udvalgets Flertal har taget, er ganske imod det Ønske, der næres i næsten alle Kredse i Sønderjylland.

Jeg har selv haft Lejlighed til at følge hele Synspunktets Udvikling i Sønderjylland i mange Kredse, har raadført mig med mange Mennesker med Indsigt i Skoleforhold og med mange Forældre, og jeg kan fremsætte den Udtalelse, at de fuldstændig